

Januar - Per Nielsen, formand 2003-2009

ALF 90 år - fødselsdagsberetninger

Bestyrelsen i ALF har bedt en række personer med tilknytning til Audiologopædisk Forening og/eller det audiologopædiske arbejdsområde om at skrive en lille fortælling til ALF. Vi lægger hver måned en fortælling på hjemmesiden.

Januar - Per Nielsen, formand 2003-2009

90 år: Er der så stadig brug for ALF ...?

Danmark har mange organisationer og fora, hvor man kan dyrke og udvikle sine faglige interesser inden for det audiologopædiske felt. Med 90år på bagen har ALF været med fra starten, og var i mange år alene i dette selskab – men hvilken særlig berettigelse har ALF i en nutidig sammenhæng, hvor konkurrencen om medlemmer er blevet skarpere?

ALF er, og skal være, den forening, der forener! Hver især har vi muligvis også andre foreninger og fora, som vi har audiologopædisk tilknytning til i kraft af vores uddannelse eller vores faglige specialisering. For nogle vejer tilknytningen til de andre organiseringer tungest, og for andre er tilknytningen til ALF det vigtigste. Men fælles for alle medlemmer af ALF er, at det er her, vi søger hen, når vi vil og tør udfordres på vores faglighed og på vores syn på audiologopædien. Det er nemlig i ALF, at man møder hele spektret af praktiserende og teoretiserende audiologopæder: både dem, der er ligesom dig/mig selv, og dem, der er anderledes... – anderledes med hensyn til fx uddannelse, erfaring, menneskesyn og tilgang til faget.

ALF er den forening, man går til, når man skal se audiologopædien gennem andre briller end sine egne. Det er her, at den PD-uddannede børnehavepædagog med afsæt i sin daglige gang midt i børnenes sproglige udvikling og den universitetsuddannede logopæd med sin teoretiske og akademiske tilgang, fjernt fra gulvet i børnehaven, tør møde hinanden. Det er her, at den erfaringsramte talehørelærer, som ved, at "hvis problemet er sådan og sådan, så plejer det at virke, at vi gør sådan og sådan" møder den helt nyuddannede kollega, for hvem "plejer" slet ikke eksisterer, og som med frisk gå-på-mod er klar til at nedbryde alle faglige og bureaukratiske barrierer i jagten på en bedre verden for børn og voksne med tale-/sprogsvækheder.

Det, der har givet mig mest glæde i arbejdet med ALF, har ubetinget været de mange små og vellykkede lokale kurser, ofte lokalt arrangeret i ydmyge lokaler, med foredrag/diskussion eller workshops over et væsentligt fagligt tema. Arrangementer, hvor netop udøvere fra alle hjørner af audiologopædien – med lange eller korte uddannelser, med teoretisk eller praktisk tilgang, med få eller mange års erfaring – har mødtes for at krydse klinger om en faglig problemstilling. Det er i dette spændende krydsfelt mellem "anderledes" og forskellige ALF-medlemmer, at udviklingen skabes.

Så – for at skabe forbindelse til overskriften: Denne vigtige indsats er der bestemt ingen grund til at holde inde med!

Per Nielsen, formand 2003–2009